

A PALAMÓS FAN PIPES

Una vela ran del mar he vist,
en un mati tot ple de llum,
la blanca platja , oberta llargament,
era promesa, d'un sentiment.

Oh! Vila estesa, com la mà amiga,
el teu cloquer a par, símbol d'amor,
i l'aire escampa, sentors sinceres,
que el foraster les sent, fins el seu cor.

Una veu escampa,
sota el cel blau del mati,
aquesta dolça cançó.

Sols una mirada, Palamós ja es nostre,
què tindrà el teu cel, el teu garbí,
les teves veles i aquest mar tan fi.

Sols una abraçada, cal per recordar-te,
com un bes encès, que el mar bressà,
com la petxina que l'ona ens deixà.

Se'ns coneix enllà, gent de Palamós,
fèiem taps i barques, gallarets i un vi daurat,
i no s'ha perdut, Palamós fan pipes,
una vella historia que la mar sempre guardà.

Se'ns coneix enllà, gent de Palamós,
fèiem taps i barques, gallarets i un vi daurat,
i no s'ha perdut, Palamós fan pipes,
una bella historia que la mar guardà.

Una veu escampa,
sota el cel blau del matí,
aquesta dolça cançó.

Sols una mirada, Palamós ja es nostre,
que tindrà el teu cel, el teu garbí,
les teves veles i aquests mar tan fi. ...

*Música i lletra: Santiago Bañeras.
Harmonització: E. Andreu.
Ritme: Sardana.*